

SZTUKA STOSOWANA

WYDAWNICTWO
TOWARZYSTWA
POLSKA SZTUKA
STOSOWANA
W KRAKOWIE

ROK 1906
ZESZYT 8,9.

KRAKÓW 1906.

II. 314.P.

SZTUKA STOSOWANA.

WYDAWNICTWO T-WA „POLSKA SZTUKA STOSOWANA“
W KRAKOWIE POD REDAKCYĄ EDWARDA TROJANOW-
SKIEGO (WARSZAWA) I JERZEGO WARCHAŁOWSKIEGO
(KRAKÓW).

ZESZ. VIII—IX
W KRAKOWIE
1906

SOCIÉTÉ DE L'ART APPLIQUÉ POLONAIS.
FASCICULES VIII—IX. CRACOVIE. 1906.
SOUS LA DIRECTION DE MM.
EDOUARD TROJANOWSKI ET GEORGES WARCHAŁOWSKI.

Odrodzenie. — Inaczej epoki nazwać niepodobna. Odrodzenie polskiej myśli twórczej, wykwitającej bujnym pędem z niespożytego ducha narodu.

Na wszystkich polach pracy, na całym obszarze życia, w górnych krainach myśli, w głębi serc... Pomimo chaosu, grozy i niepokojów, pomimo klęsk i żaloby... Odrodzenie!

A sztuka polska kroczy na czele. Chlubnie roznosi swe imię po świecie, krzepi i budzi ducha w domu — sztuka »czysta«. Czas wielki na sztukę »stosowaną«.

Dekoracya, przemysł artystyczny, nawet architektura budzą się już zwolna do własnego życia. I powstają dzieła, otwierające im nową erę. Powstają w atmosferze zdrowej, wśród warunków w dziejach kultury polskiej prawie wyjątkowych, bo zupełnie niezależnie od dokonywających się współcześnie ruchów zagranicą. Odkrycie odrębnego piękna i stylu w prymitywnych formach rodzimej sztuki ludowej pada na dobrze przygotowany grunt sfer artystycznych, znużonych szablonem, brzydotą i obcem pochodzeniem niemal wszystkich przedmiotów, na których spoczywa nieustannie oko ludzkie. Stąd reakcyja, a z nią — ruch żywiołowy, badawczy i twórczy. Jeśli kolebką jego Zakopane, to Kraków, wnosząc nowe ożywcze tony i rozszerzając jego zakres, staje się dlań szkołą, a zarazem kamieniem probierczym siły życiowej. Nowa idea żyje. Ale, czy żyć będzie i nadal wśród atmosfery obojętnej, niekiedy wrogiej, czy też przeciwnie, stanie się popularnem hasłem całego społeczeństwa, podtrzymywanem już nie tylko ciężkim codziennym wysiłkiem, lecz gorącą wiarą, szczerym, ogólnym entuzjazmem?

Pewne oznaki dobrą wydają się wróżbą. Urok artystycznego ideału, który zestąpił z ram obrazów, z piedestału posągów, ażeby przeniknąć

całe otoczenie ludzkie, dokonywa przewrotu w umysłach. Zaczynamy pojmować, czem jest rzemiosło, ta pierwsza sztuka ręki ludzkiej i oka, jak dostojną jest praca rękodzielnika i kroczącego drogą rękodziela artysty, jak wiele miejsca w życiu zajmuje kwestyja otaczających nas kształtów, które są »twarzą« narodów, jak silnem, decydującem jest oddziaływanie barwy na psychikę człowieka, na jego ochotę do życia i pracy; zaczynamy wreszcie oceniać, czem jest dla naszej żywotności, dla dobrze zrozumianego interesu własnego odrębność, której źródłem — charakter narodowy, a warunkiem życia — służba talentów twórczych...

Ciasno nam, obco i straszno wśród dzisiejszych twórców ludzkiej pracy, bezbarwnych i bezdusznych. Szukamy harmonii, treści, wyrazu. I już zaczynamy nienawidzić wszystkiego, czem długotrwała bezmyślność i jaskrawy brak kultury z roku na rok, z dnia na dzień zapełniają nasze ulice, sklepy, mieszkania. Tęsknimy do kultury artystycznej, a przez to do kultury wogóle. Bo ideą naszą nie jest jedynie zamiana jednych zużytych form — na inne nowe. Jest coś znacznie więcej. Jest zastąpienie brzydoty pięknem, gdziekolwiek i w jakiejkolwiek formie się ono ujawnia, tandety i partactwa — robotą solidną i trwałą, falsyfikatów — szlachetnymi materiałami, pretensjonalności — prostotą, lekceważenia w pracy — sumiennością, obojętności — zapalem, bezmyślności — świadomem celu działaniem, krótkowidztwa ekonomicznego »byle tanio« — rozumną oszczędnością w ilości na korzyść jakości, wyzysku pracy — słuszną jej oceną; a dalej, okropnej zabójczej nudy, jaka panuje w atmosferze warsztatów — ożywczem technieniem nowych wysiłków, wreszcie uporu w uwielbianiu wszystkiego co posiada markę stylów historycznych lub imponuje urokiem za-

granicy — wytężeniem wsluchiowaniem się w tętno własnego życia, odczuciem usposobienia nowoczesnego ducha narodu i ideałów jednostek naczelnych.

Tak pojęty cel zdobywa dla siebie stopniowo podstawę realną. O wynikach pracy pionierów idei, grupy artystów w Zakopanem istnieje już cała literatura popularna, a o meblarstwie miejscowem daje dobre pojęcie wydawnictwo *»Styl zakopiański«* (r. 1904) z przedmową twórcy ruchu Stanisława Witkiewicza. W Krakowie krótka, lecz barwna i bogata historia rozwoju nowoczesnego przemysłu artystycznego, po za szeregiem objawów ogólniejszych, jak artystyczne drukarstwo, kilimkarstwo, dekoracya kościelna i teatralna, liczy za sobą takie dzieła, jak dom Towarzystwa Lekarskiego, udekorowany i umeblowany całkowicie przez Stanisława Wyspiańskiego, sala posiedzeń Izby handlowej i przemysłowej, dzieło Józefa Mehoffera, wreszcie Stary Teatr, przebudowany i urządzony przez architektów Tadeusza Stryjeńskiego i Franciszka Mączyńskiego z salami restauracyjnymi, których całkowite umeblowanie i dekoracyę powierzyła Gmina Miasta Krakowa Towarzystwu *»Polska Sztuka Stosowana«*, a z ramienia jego dzieła dokonali: Józef Czajkowski, Eugeniusz Dąbrowa, Edward Trojanowski i Ludwik Wojtyczko.

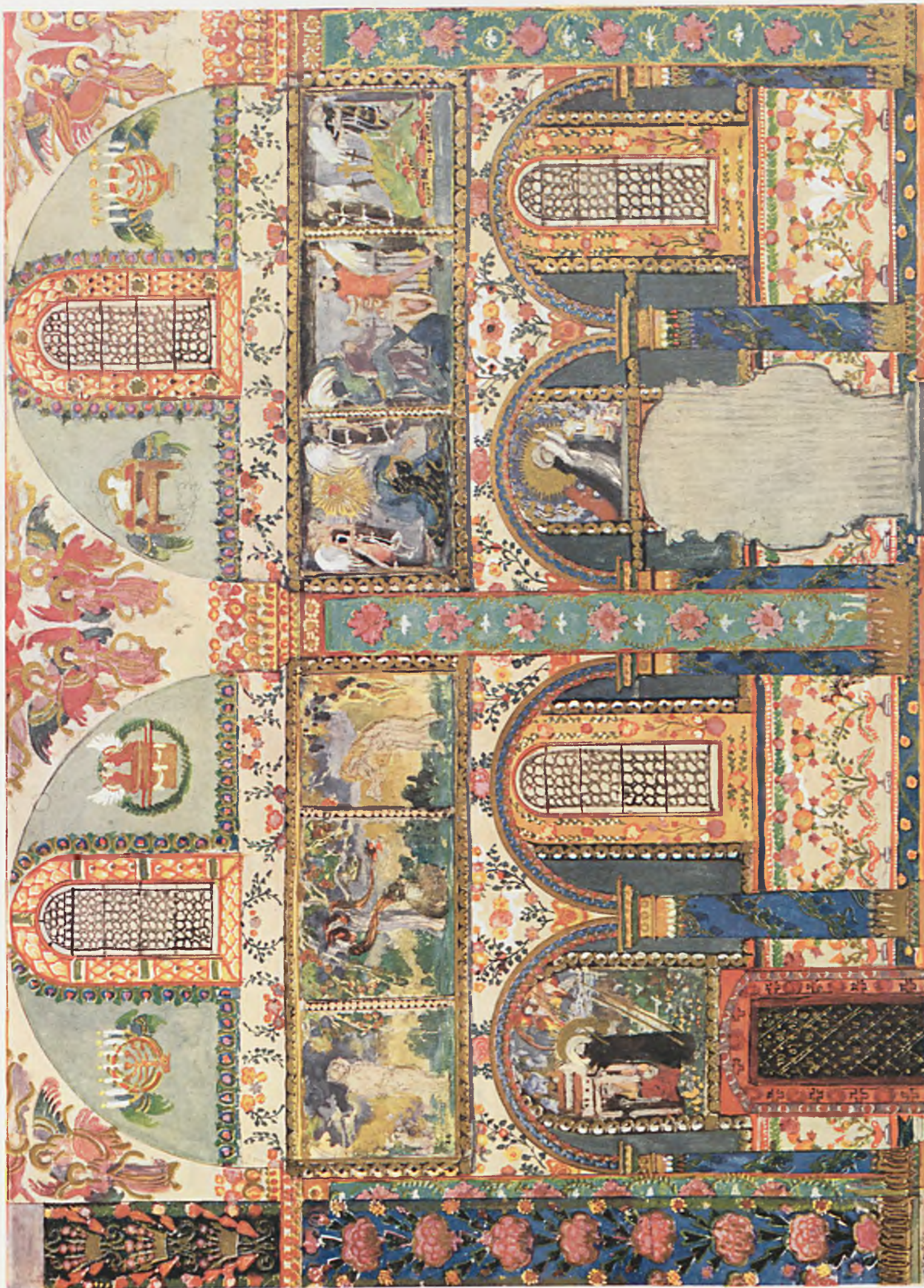
Materyał, który dać może wyobrażenie o nowym ruchu artystycznym w Polsce, rośnie z dnia na dzień. To też w myśl zapowiedzi w pierwszym zeszycie naszych *»Materyałów«* z r. 1902, rozpoczynamy niniejszem wydawnictwo kompozycyj artystycznych i reprodukcij przedmiotów wykonanych. Jest to dalszy ciąg naszej pracy wydawniczej, której losy w zupełności zawisłe są od poparcia ogółu. Dokumenty z zakresu sztuki ludowej ukazywać się będą kolejno w dalszych zeszytach.

Duże koszta nakładu, trudności wydawnicze, spowodowane miejscowymi warunkami, chęć utrzymania pisma na najbardziej artystycznym poziomie, a w dodatku niezrozumiały zgoła brak poparcia ze strony szerszego ogółu, nie pozwalają nam narazie rozszerzyć ram wydawnictwa i zapewnić mu ciągłości. Sądzymy jednak, że niebawem powstaną warunki dla pisma peryodycznego, poświęconego polskiej sztuce stosowanej w najszerszym zakresie, zasilanego artykułami w kwestyach zasadniczych i bieżących i bogato ilustrowanego.

Jakkolwiek autorami większości reprodukowanych tutaj przedmiotów są członkowie Towarzystwa, nie pragniemy bynajmniej, jak to wnosić już można z treści zeszytu, ograniczać się do ciasnego kółka artystów, bliżej z Towarzystwem związanych. Będziemy ogłaszać wszelkie dzieła twórczości polskiej, gdziekolwiekby powstały. Prawda, że wspólna praca, wzajemne oddziaływanie, jednakowa atmosfera niewątpliwie wpłynąć mogą korzystnie na całość i ciągłość pewnego ruchu, nie mniej najważniejszym czynnikiem decydującym o dziele sztuki, jest własny rozwój indywidualności twórcy, siła jego talentu, samodzielne rozwiązywanie zagadnień z jak największym wkładem osobistego wysiłku.

Celem wydawnictwa nie jest rozpowszechnianie pewnych form jako wzorów do naśladowania, nie jest stwarzanie kanonów, narzucanie kierunków, jest raczej poprostu podanie do wiadomości publicznej szeregu prac z interesującej nas dziedziny, wskazanie źródeł nowego ruchu, zwrócenie uwagi na artystów i rzemieślników, kształcenie smaku publiczności, a wreszcie zachęta jak najszerszych sfer do próbowania swych sił i zdolności, dążenie do wydobywania na jaw coraz to nowych prac, coraz to nowych talentów.

J. W.

FRAGMENT PROJEKTU DEKORACJI KATEDRY W PŁOCKU.

JÓZEF MEHOFFER, KRAKÓW.

STANISŁAW WYSPIAŃSKI, KRAKÓW. „ŚWIETLICA”; SALA T-WA „SZTUKA” NA WYSTAWIE JUBILEUSZOWEJ T-WA PRZYJACIÓŁ SZTUK PIĘKNYCH W KRAKOWIE W R. 1904.
WYKONANIE: ROBOTY STOLARSKA — ANDRZEJ SYDOR; BLACHARSKA (GWIAZDY) — FRANCISZEK WESELI W FABRYCE J. GORECKIEGO; HAFT NA ZASŁONACH HELENA CZEREMUGA.

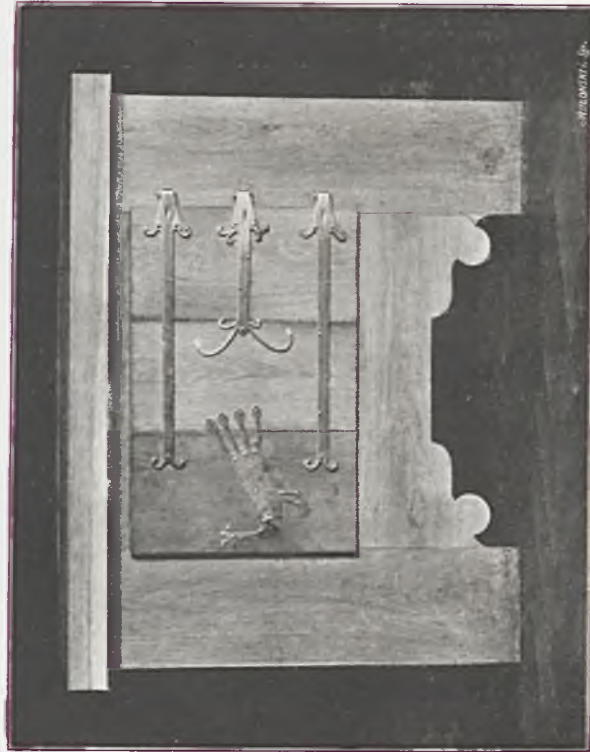
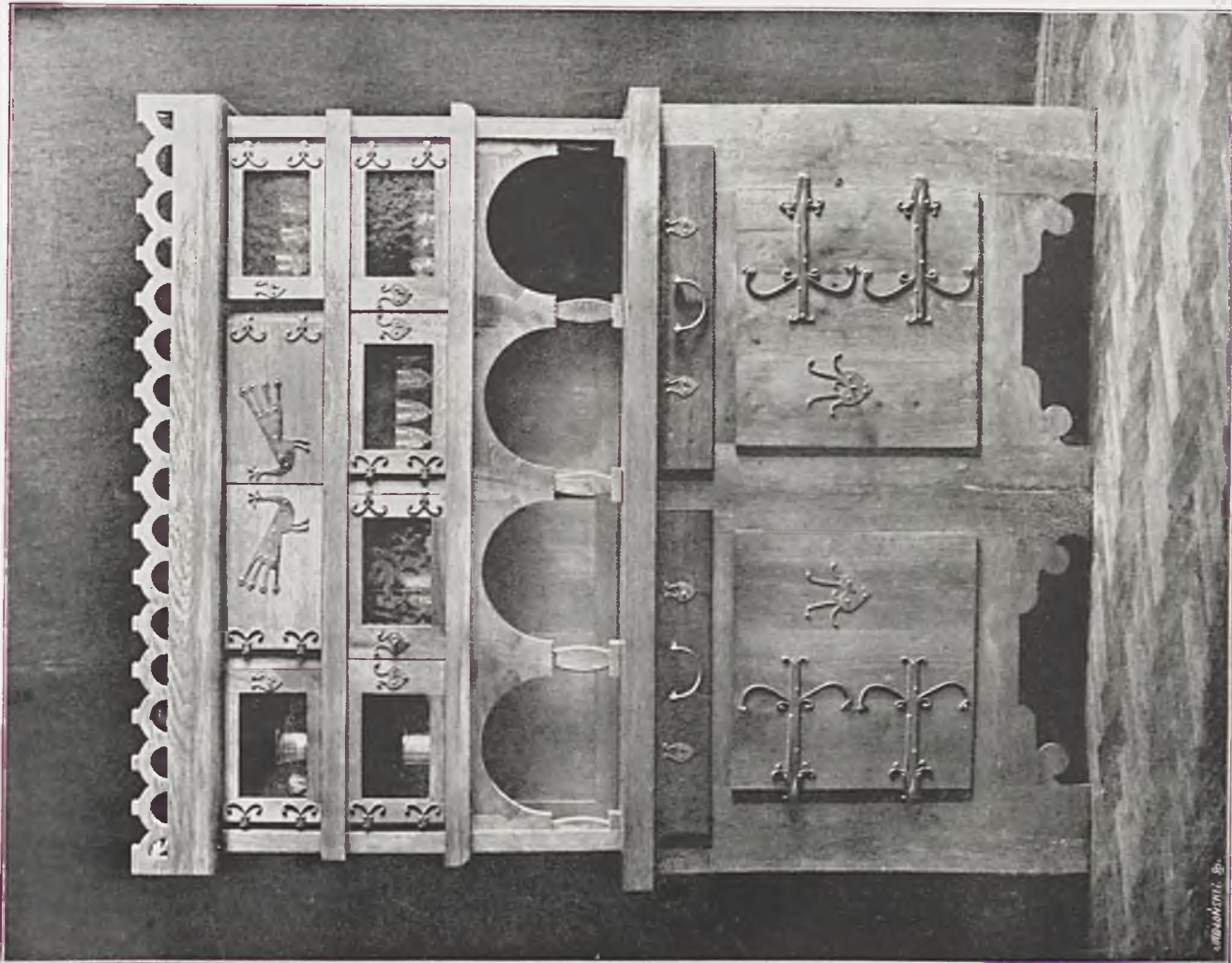
STANISŁAW WYSPIAŃSKI, KRAKÓW. „SIEDZISKA” ZE „ŚWIETLICY” T-WA „SZTUKA” NA WYSTAWIE JUBILEUSZOWEJ T-WA PRZYJACIÓŁ SZTUK PIĘKNYCH W KRAKOWIE W R. 1904. WYKONANO W PRACOWNI A. SYDORA.

KAROL TICHY, WARSZAWA. PÓŁKA Z DRZEWA DĘBOWEGO W KOLORZE NATURALNYM. WYKONALI W KRAJOWEJ SZKOLE STOLARSKIEJ W KALWARYI POD KRAKOWEM: ROBOTĘ STOLARSKĄ — WŁADYSŁAW JAROSIŃSKI PRZODOWNIK, RZEŻBY — KAROL KUDELKI, NAUCZYCIEL. OKUCIA Z BRONZU WYKONAŁA FIRMA M. JARRY W KRAKOWIE.

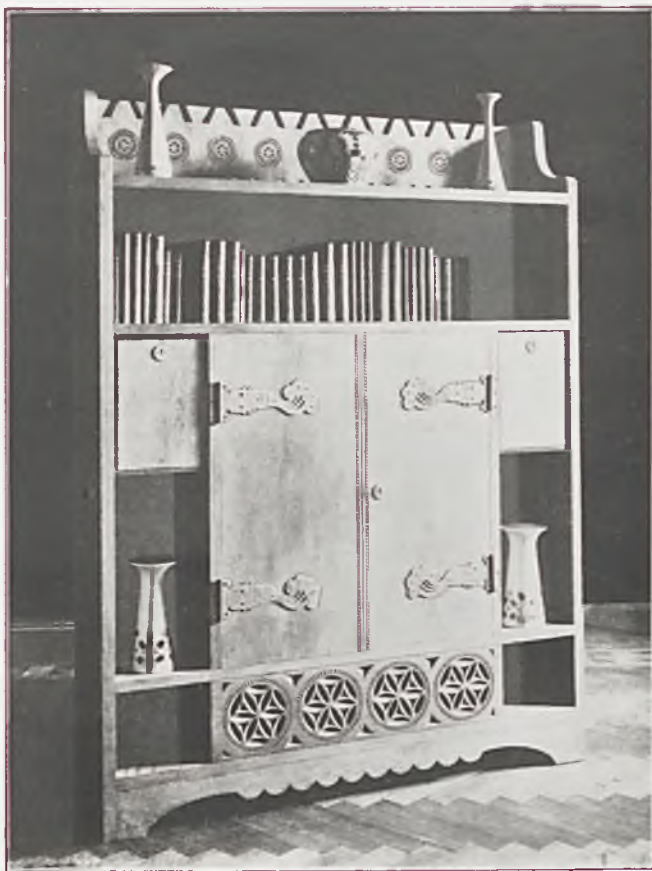

CZĘŚĆ JADALNI WYSTAWIONEJ W R. 1903 W TOWARZYSTWIE
 PRZYJACIÓŁ SZTUK PIĘKNYCH W KRAKOWIE NA WYSTAWIE
 TOWARZYSTWA „POLSKA SZTUKA STOSOWANA”, KREDENS
 I LODOWNIA Z DRZEWA DĘBOWEGO, W KOLORZE NATURAL-
 NYM, OKUCIA Z ŻELAZA POLEROWANEGO, WYKONALI: ROBOTE,
 STOLARSKA — JÓZEF ZABRZA, ŚLUSARSKA — ST. FIJAŁKOWSKI.

LUDWIK DU PUGET PUSZET. KRAKÓW, OBECNIE: PARYŻ.

1. EDWARD TROJANOWSKI, WARSZAWA. SZAFKA NA KSIĄŻKI Z DRZEWA DĘBOWEGO, ZABAJCOWANEGO NA KOLOR SZARY. WYKONANO W KRAKOWIE: ROBOTA STOLARSKA — JÓZEF LIGĘZA, OKUCIA — ADAM CIECHANOWSKI. NACZYNIA MAJOLIKOWE WYKONANE W FABRYCE NIEDŹWIEDZKIEGO I SPÓŁKI W DĘBNIKACH POD KRAKOWEM, PODŁUG MODELI J. SZCZEPKOWSKIEGO. — 2. EDWARD TROJANOWSKI, WARSZAWA. MEBLE DO JADALNI Z DRZEWA DĘBOWEGO, ZABAJCOWANEGO NA KOLOR SZARY, (CZĘŚCI MAHONIOWE). WYKONANO W KRAKOWIE W PRACOWNI JÓZEFA LIGĘZY (KREDENS) I W PRACOWNI MICHAŁA PIELI (STÓŁ I KRZESŁA). OKUCIA WYKONAŁ ADAM CIECHANOWSKI.

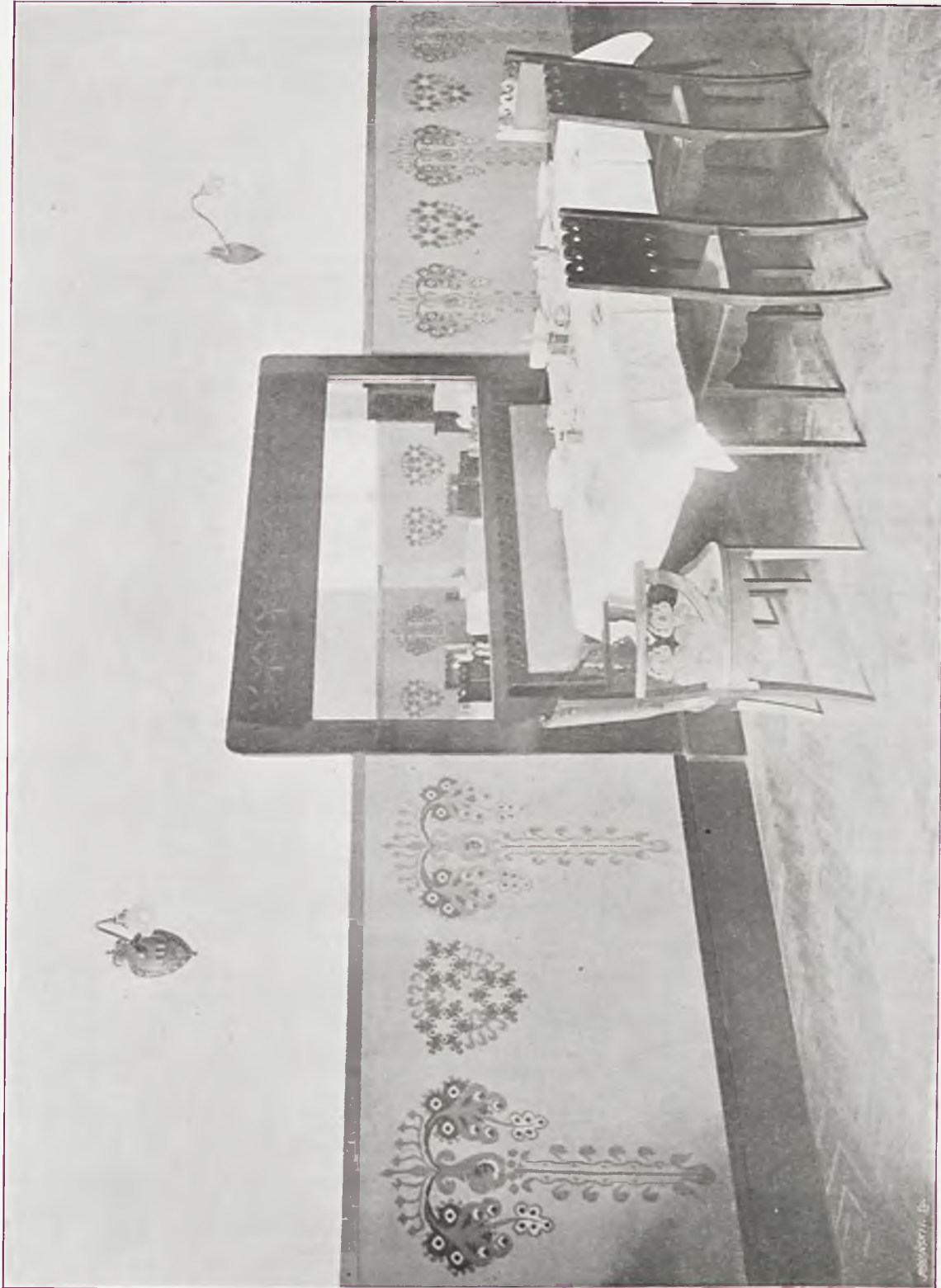

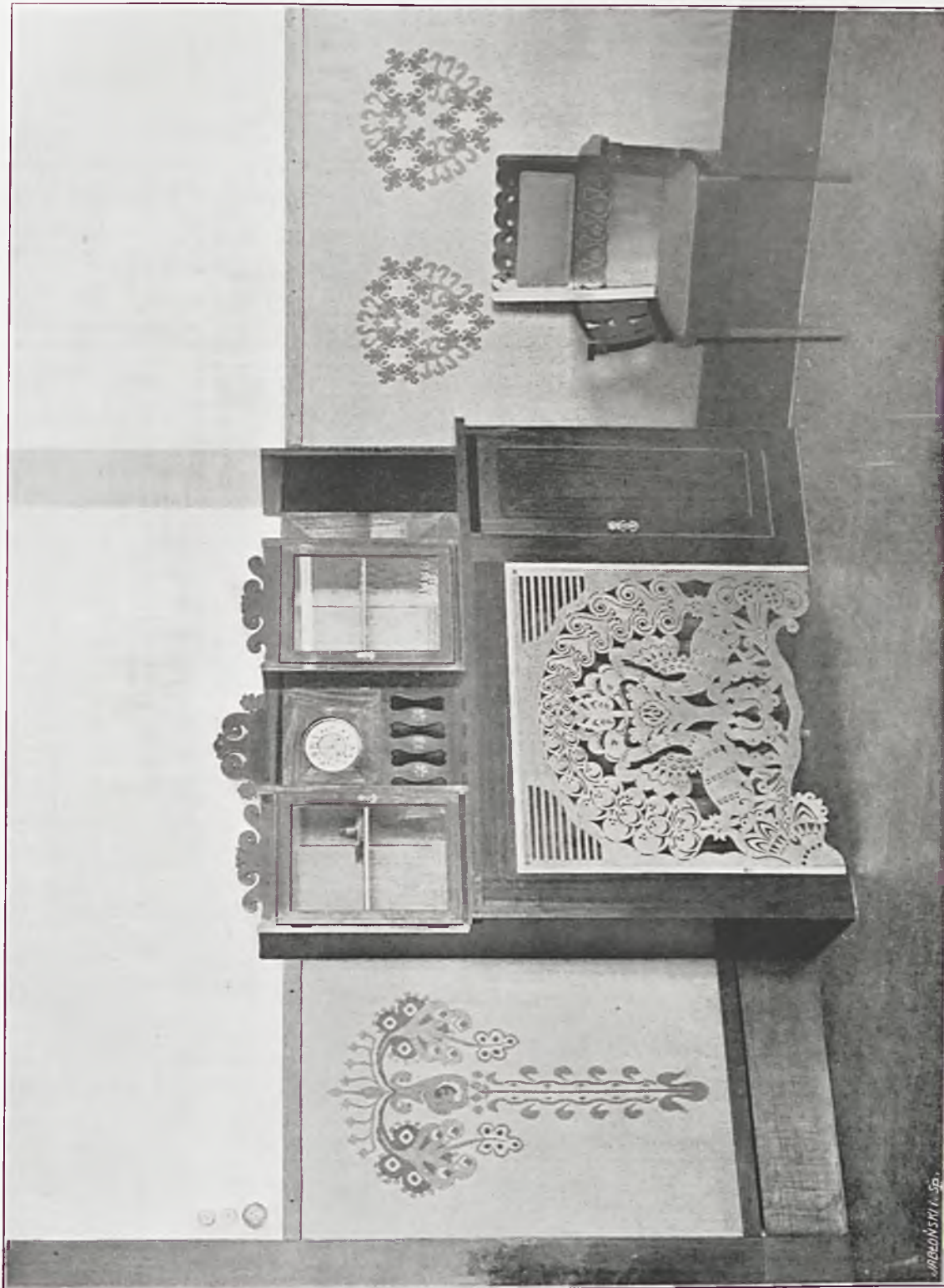
KAZIMIERZ BRZOWSKI, ZAKOPANE, KILIMY. Z WARSZTATÓW A. SIKORSKIEJ W CZERNICHOWIE POD KRAKOWEM. WAZY MAJOLIKOWE PODLUG MODELI JANA SZCZEPKOWSKIEGO Z FABRYKI NIEDŹWIEDZKIEGO I S-KI W DĘBNIKACH POD KRAKOWEM.

KAROL TICHY, WARSZAWA. KILIMEK, Z PRACOWNI P. ANTONINY SIKORSKIEJ W CZERNICHOWIE POD KRAKOWEM.

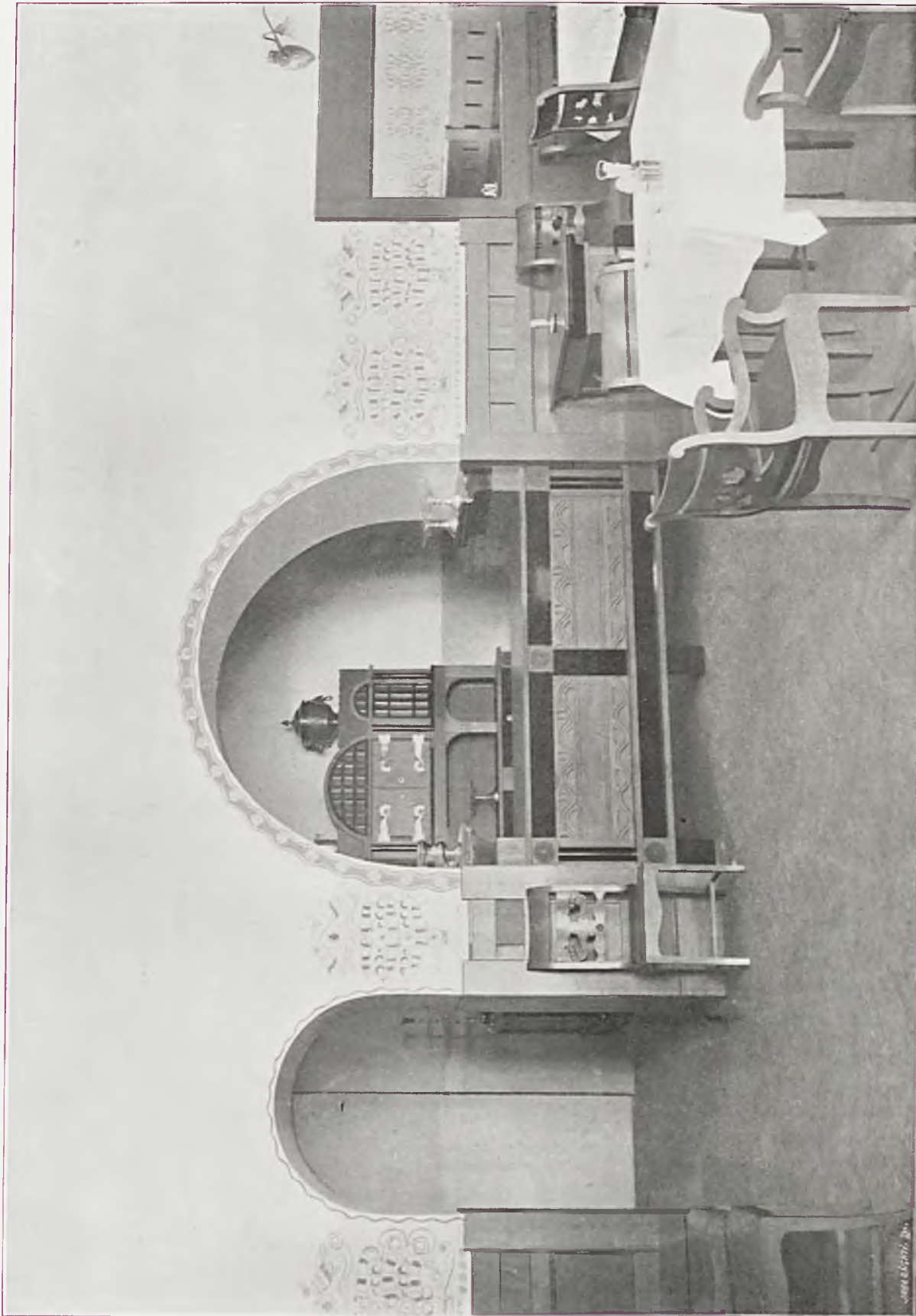
LUDWIK WOUTYCZKO, KRAKÓW. MNIEJSZA SALA RESTAURACYJNA. „STARY TEATR” W KRAKOWIE. WYKONALI: ROBOTA STOLARSKIE (Z DRZEWA MAHONOWEGO) MICHAŁ PIELA, ROBOTA TAPICERSKIE — STEFAN IGLICKI W KRAKOWIE. KILIMY UTKANE W PRACOWNI ANTONINY SIKORSKIEJ W CZERNICHOWIE POD KRAKOWEM.

LUDWIK WOJTYCZKO, KRAKÓW. MNIEJSZA SALA RESTAURACYJNA (SZAFKA, SŁUŻĄCA JEDNOCZEŚNIE JAKO ZAKRYCIE NA KALORYFER, FOTEL, KILIMY). „STARY TEATR” W KRAKOWIE. ROBOTY STOLARSKIE (Z DRZEWA MAHONIOWEGO) WYKONANO W PRACOWNI MICHAŁA PIELI, BLACHĘ Z ŻELAZA WYCIĄŁ WOJCIECH RÓG W PRACOWNI ŚLUSARSKIEJ KAROLA UZNAŃSKIEGO. KILIMY WYKONANO W PRACOWNI ANTONINY SIKORSKIEJ W CZERNICHOWIE POD KRAKOWEM.

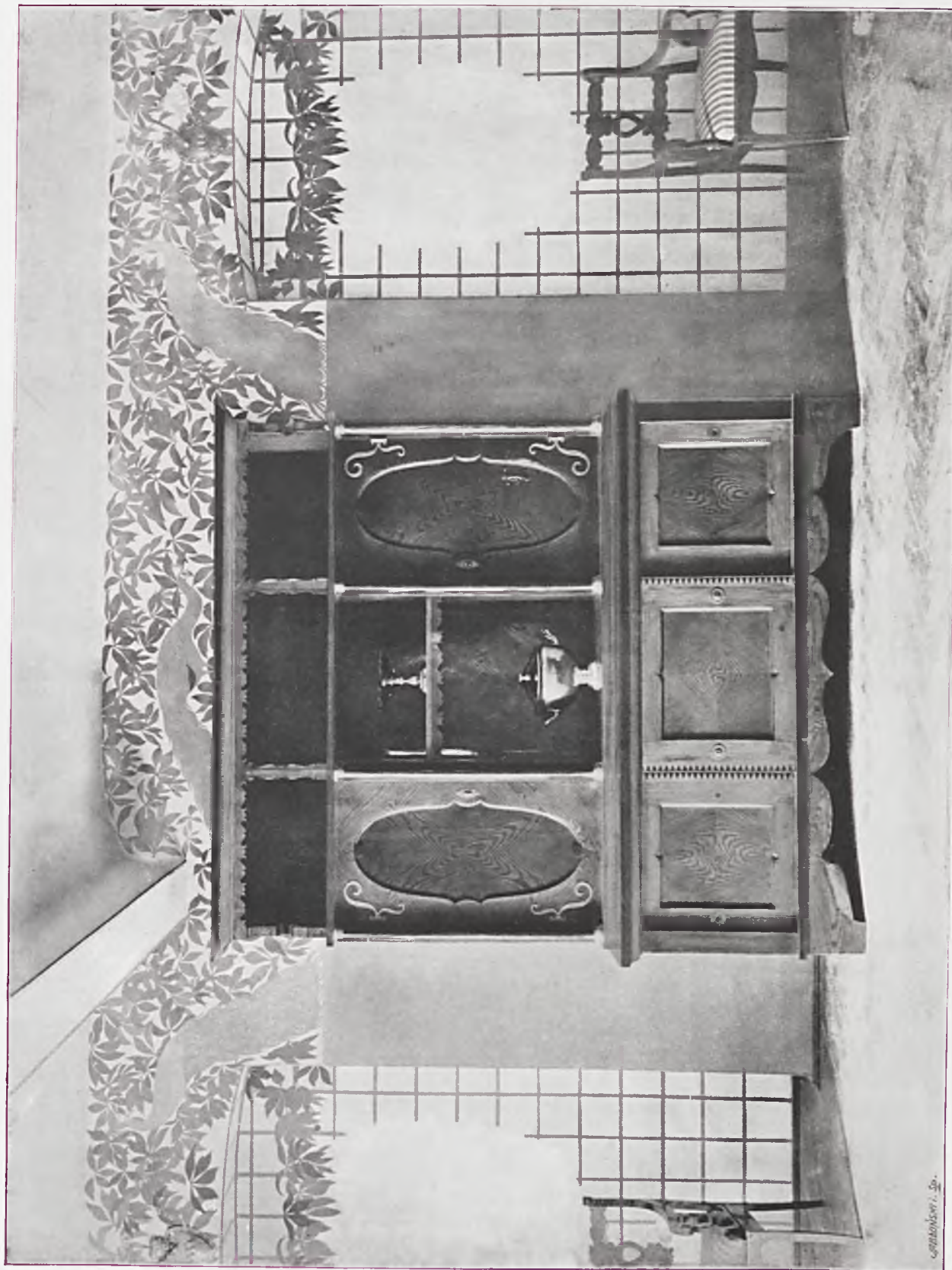

EDWARD TROJANOWSKI, WARSZAWA. WIEKSZA SALA RESTAURACYJNA. „STARY TEATR” W KRAKOWIE. WYKONANO W KRAKOWIE. ROBOTY STOLARSKIE IZ DRZEWA DE-
BOWEGO ZABAJCOWANEGO NA KOLOR SZARY — W PRACOWNI ANDRZEJA SYDORA, TAPICERSKIE — W PRACOWNI STEFANA IGLICKIEGO, MALARSKIE WYKONAL JAN KLOCH.

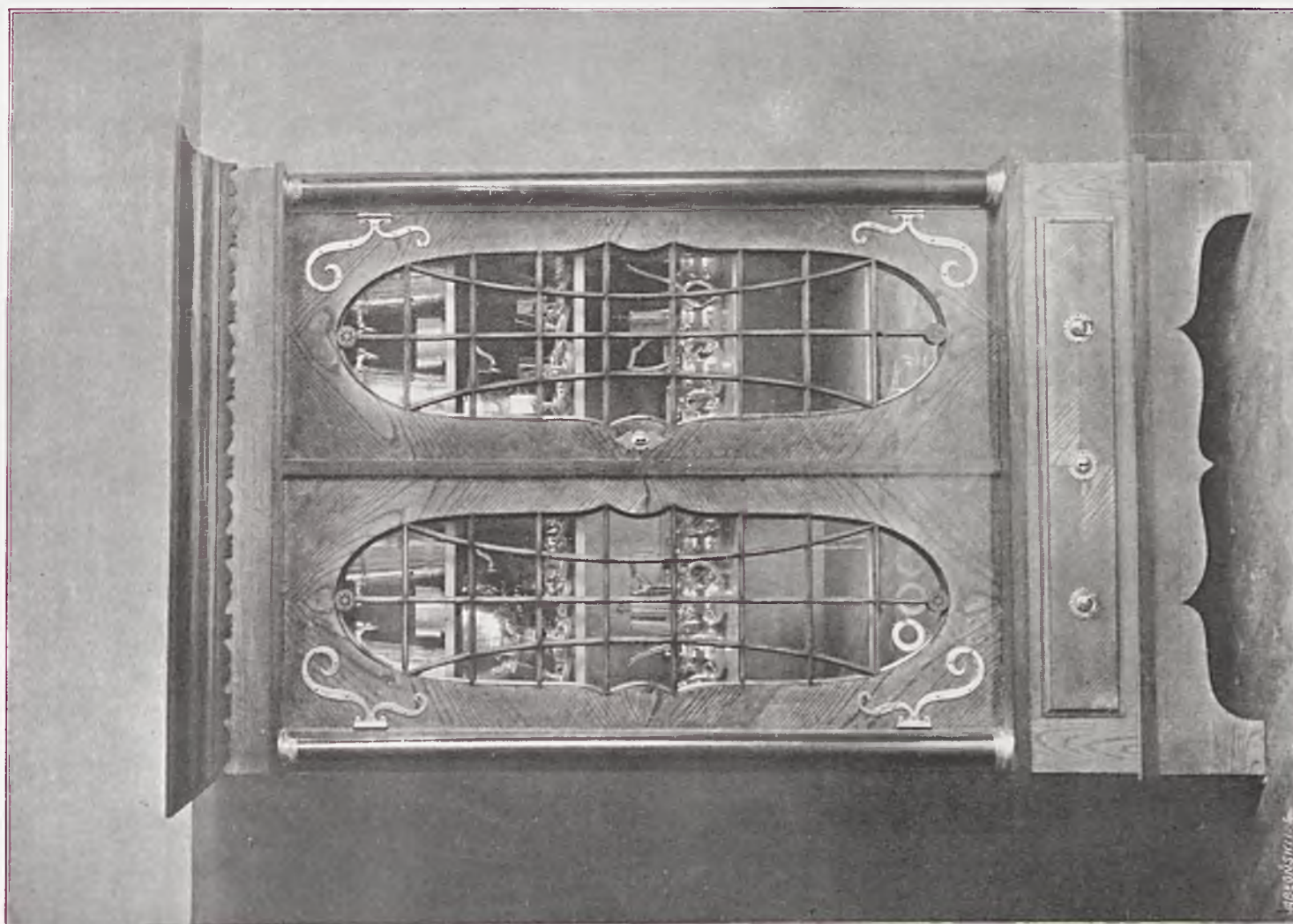
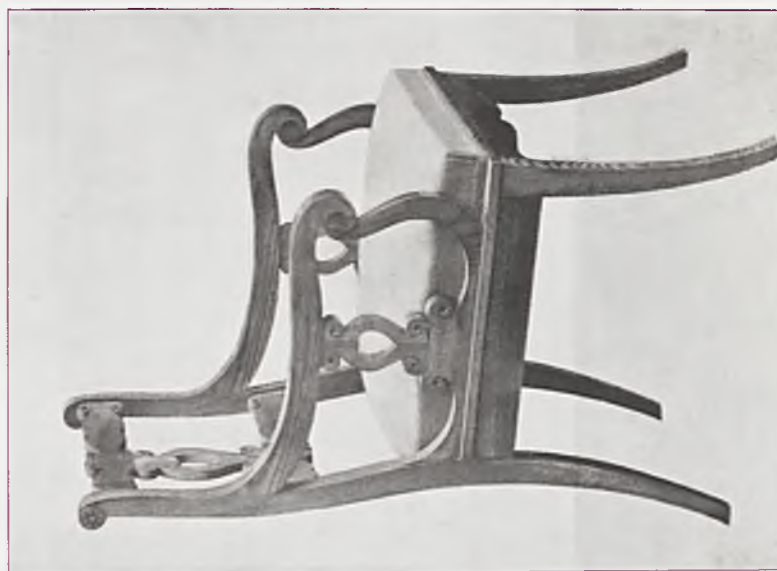
EDWARD TROJANOWSKI, WARSZAWA. WIĘKSZA SALA RESTAURACYJNA, PARTER W „STARYM TEATRZE” W KRAKOWIE. FRAGMENT. ROBOTA WYKONANO W KRAKOWIE. PATRZ KARTA 13.

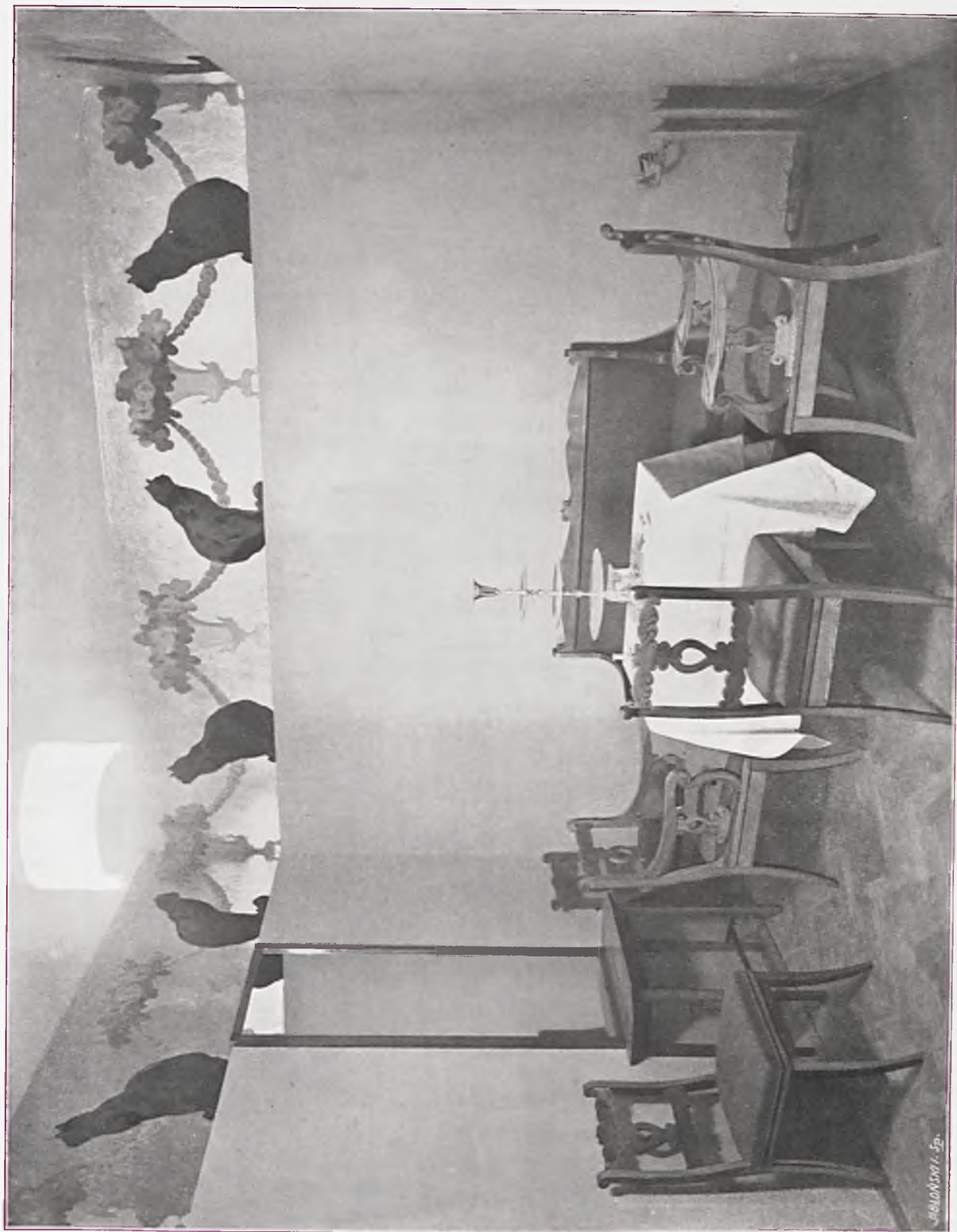

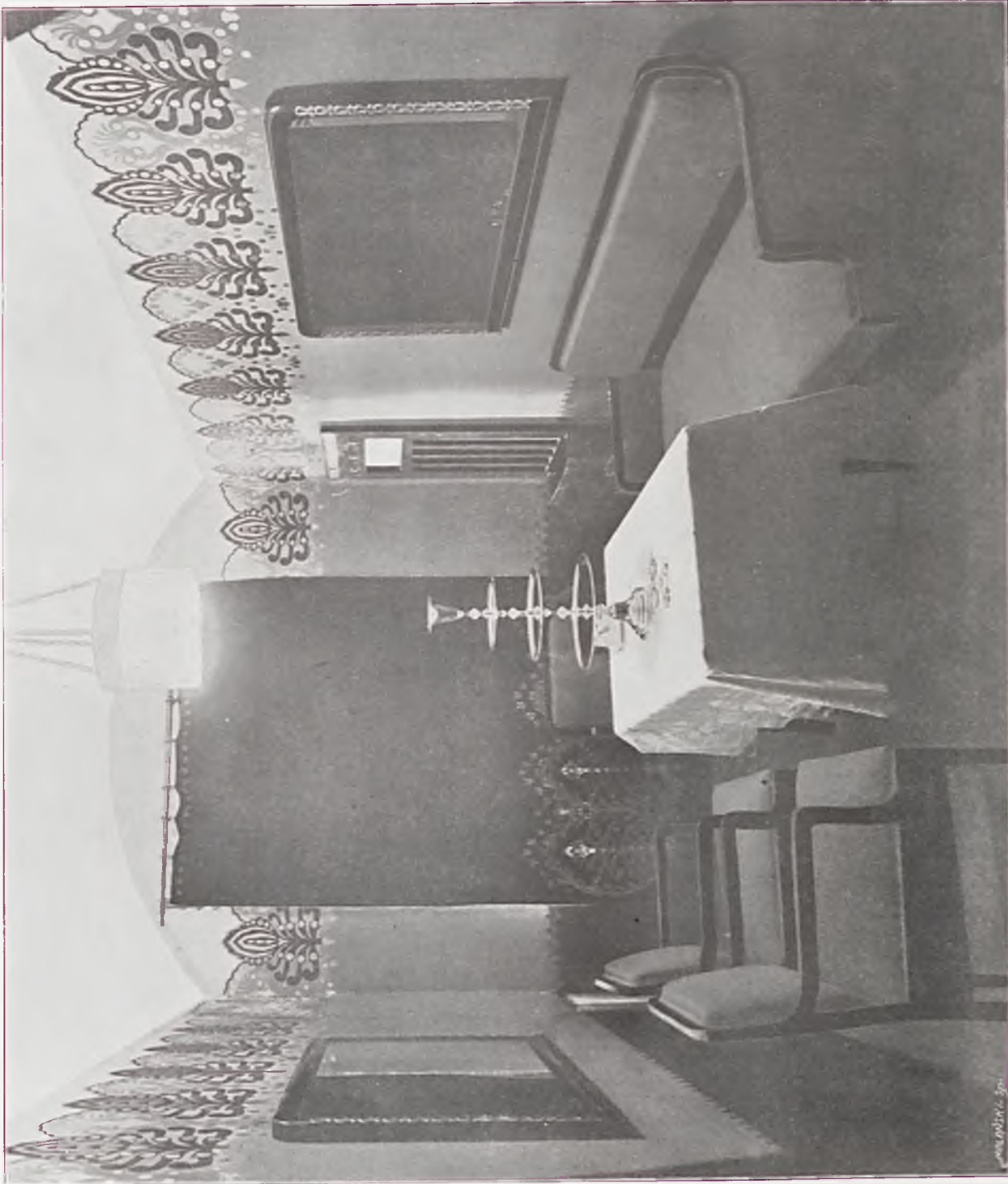
JOZEF CZAJKOWSKI, KRAKÓW. SALA BUFETOWA. „STARY TEATR”. DEKORACJA, KREDENS I FOTELE Z DRZEWA JASIONOWEGO POLITUROWANEGO W KOLORZE NATURALNYM. FILARKI W KREDENSIE I OZDOBY — GRANATOWE. ROBOTY WYKONALI: STOLARSKIE — ANDRZEJ SYDOR, ŚLUSARSKIE — KAROL UZNANSKI, MALARSKIE — JAN KŁOCH.

JÓZEF CZAJKOWSKI, KRAKÓW. SZAFKA NA SZKŁO I SREBRO
Z DRZEWA JASIONOWEGO POLITUROWANEGO, W KOLORZE
NATURALNYM, FILARKI — W KOLORZE GRANATOWYM. FO-
TEL — SALA BUFETOWA „STAREGO TEATRU”, WYKONALI:
ROBOTĘ STOLARSKĄ — A. SYDOR, ŚLUSARSKĄ — K. UZNANSKI.

JÓZEF CZAJKOWSKI, KRAKÓW. GABINET RESTAURACYJNY W „STARYM TEATRZE” W KRAKOWIE. ROBOTA STOLARSKIE WYKONANO W PRACOWNI ANDRZEJA SYDORA.

EUGENIUSZ DĄBROWA, KRAKÓW. GABINET RESTAURACYJNY W „STARYM TEATRZE” W KRAKOWIE. ROBOTY WYKONALI: MALARSKIE — JAN KLOCH STOLARSKIE — W PRACOWNI ANDRZEJA SYDORA. KILIMY WYKONANO W PRACOWNI ANTONINY SIKORSKIEJ W CZERNICHOWIE POD KRAKOWEM.

EUGENIUSZ DĄBROWA, KRAKÓW. GABINET RESTAURACYJNY
W „STARYM TEATRZE” W KRAKOWIE. FOTEL Z DRZEWA
JAWOROWEGO. WYKONANO W PRACOWNI ANDRZEJA SY-
DORA W KRAKOWIE. ZAKOŃCZENIA ZASŁON NA DRZWI
I OKNA (ROBOTA KILIMOWA) WYKONANE W PRACOWNI AN-
TONINY SIKORSKIEJ W CZERNICHOWIE POD KRAKOWEM.

1.

2.

3.

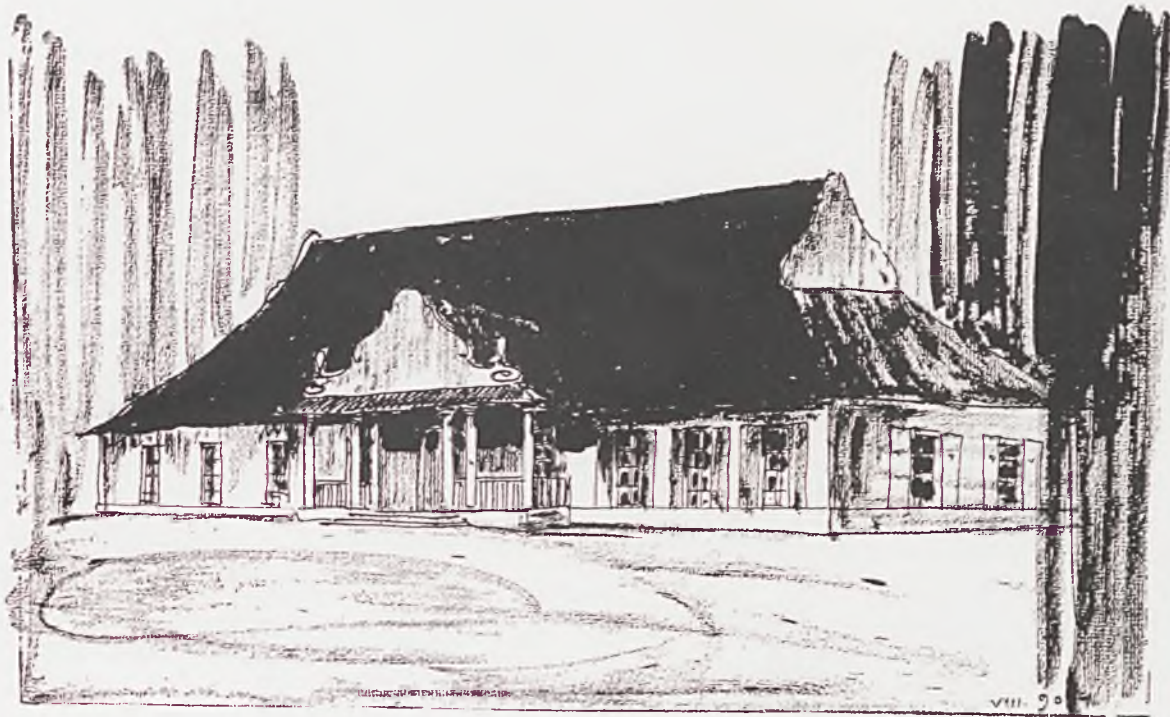

4.

MEBLE Z RESTAURACJI „STAREGO TEATRU” W KRAKOWIE. 1, 2. LUDWIK WOJTYCZKO. KRZESŁO I FOTEL Z DRZEWA MAHONIOWEGO POLI-
TUROWANEGO, W KOLORZE NATURALNYM. WYKONANO W PRACOWNI MICHAŁA PIELI W KRAKOWIE. — 3, 4. EDWARD TROJANOWSKI.
KRZESŁO I FOTEL Z DRZEWA DĘBOWEGO ZABAJCOWANEGO NA KOLOR SZARY. WYKONANO W PRACOWNI ANDRZEJA SYDORA W KRAKOWIE.

STANISŁAW WITKIEWICZ, ZAKOPANE. DOM „POD JEDLAMI” NA KOZIŃCU W ZAKOPANEM WŁASN. PP. PAWLIKOWSKICH. WYBUD. W R. 1896.

STANISŁAW NOAKOWSKI Z MOSKWy.

PROJEKTY DWORKÓW WIEJSKICH.

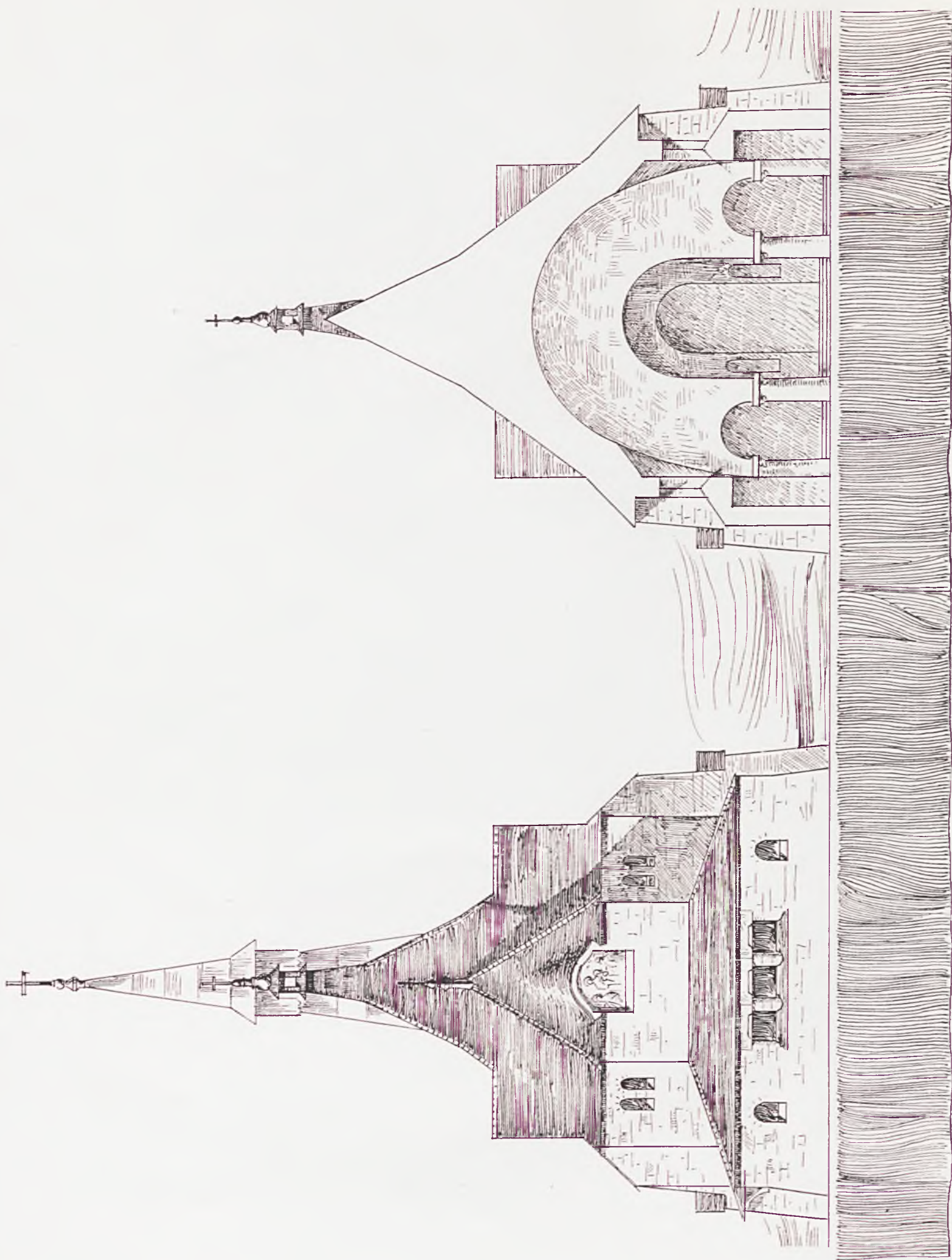

STANISŁAW NOAKOWSKI Z MOSKWy.

PROJEKTY DWORKÓW WIEJSKICH.

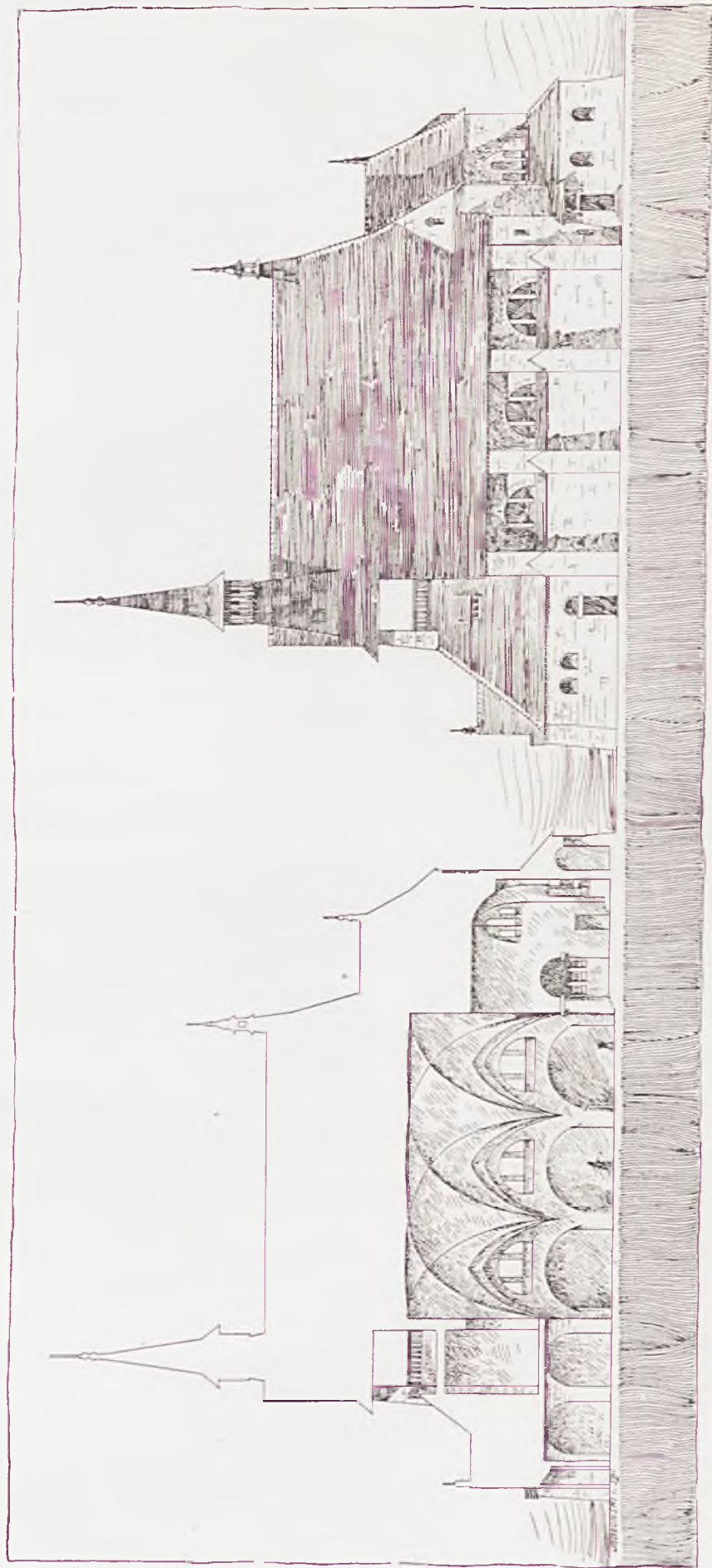
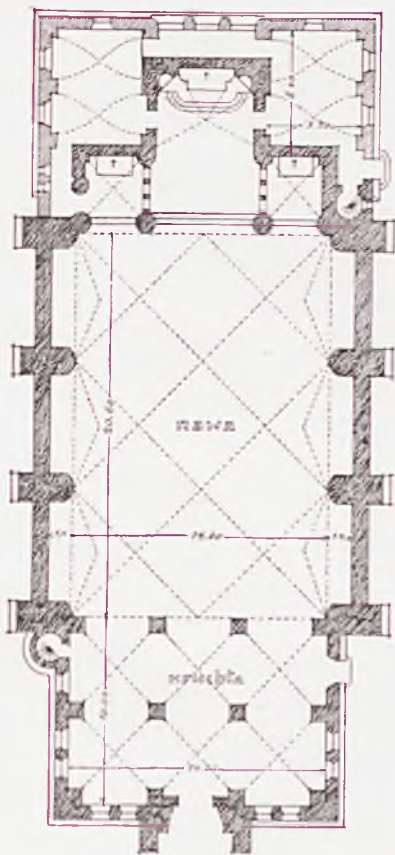
FRANCISZEK LILPOP I KAROL JANKOWSKI, ARCHITEKCI, WARSZAWA. PROJEKT KOŚCIOŁA. GODŁO „NA WSI”, Z KONKURSU OGŁOSZONEGO PRZEZ P. J. KLENIEWSKIEGO ZA POŚREDN. KOŁA ARCH. W WARSZ. NA PROJEKT KOŚCIOŁA PRZY CUKROWNI ZAGŁOBA, GUB. LUBELSK.

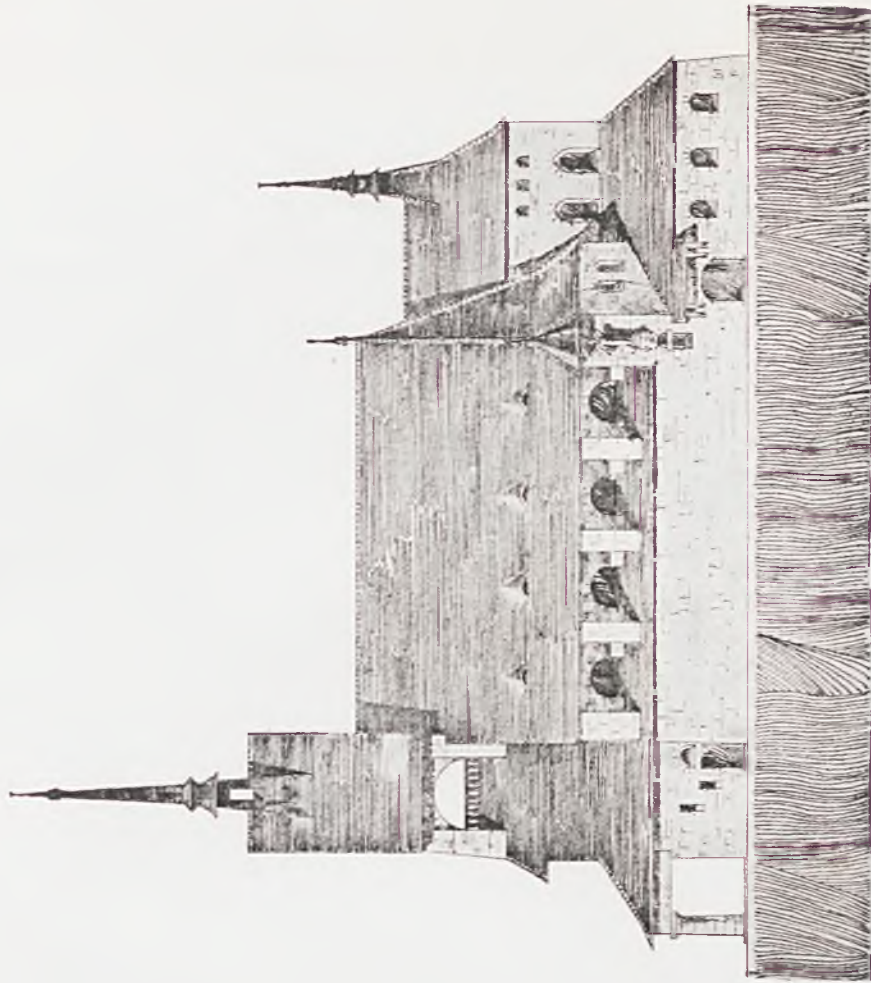
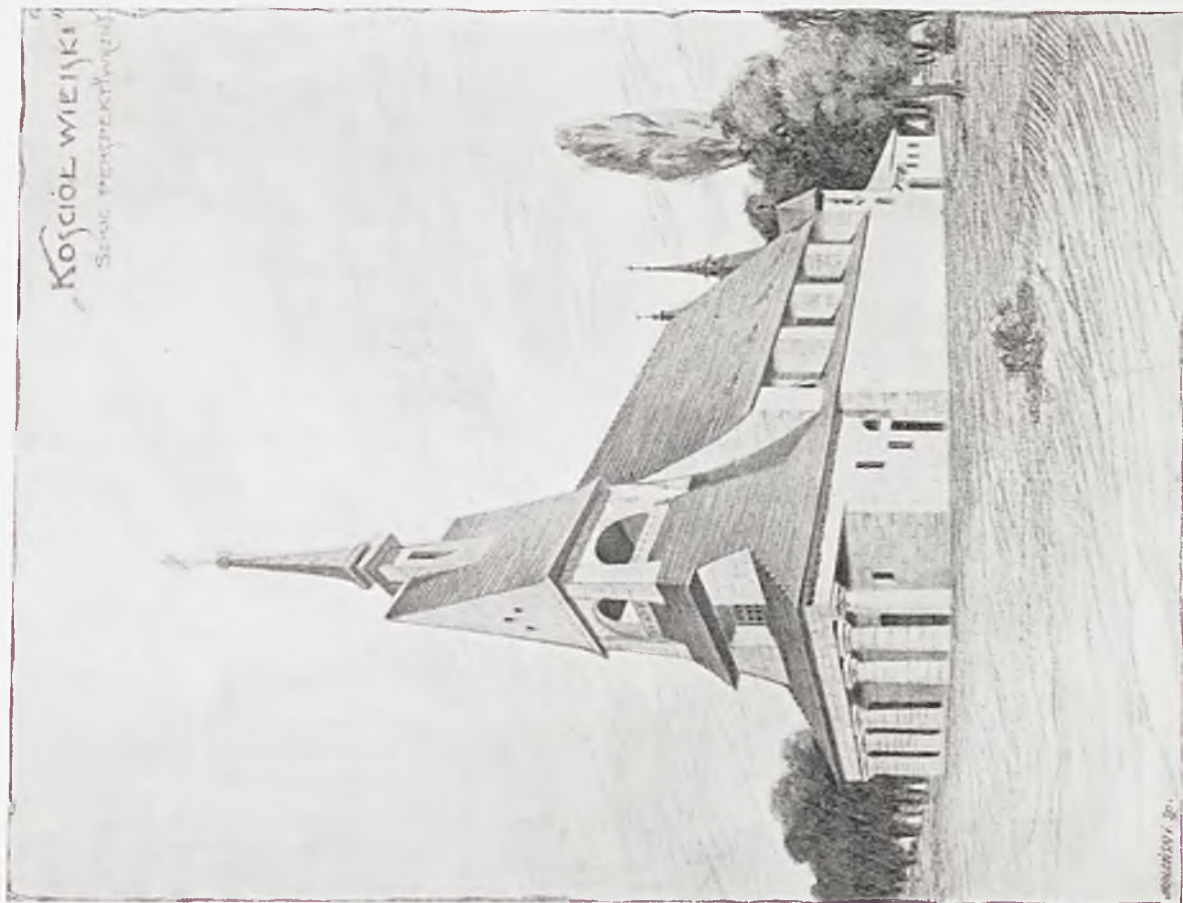

FRANCISZEK LILPOP I KAROL JANKOWSKI, ARCHITEKCI, WARSZAWA.

DO PROJEKTU KOŚCIOŁA, GODŁO „NA WSI”, STRONA WSCHODNIA I PRZEKROJ POPRZECZNY. SKALA 1 : 200.

FRANCISZEK LILPOP I KAROL JANKOWSKI, ARCHITEKCI, WARSZAWA. DO PROJEKTU
KOŚCIOLA. GODŁO „NA WSI”. PRZEKRÓJ, WIDOK BOCZNY I PLAN. SKALA 1 : 400

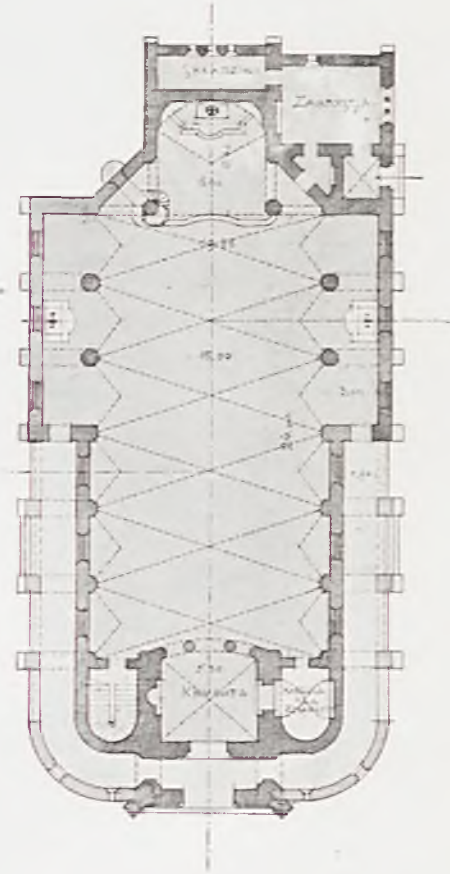
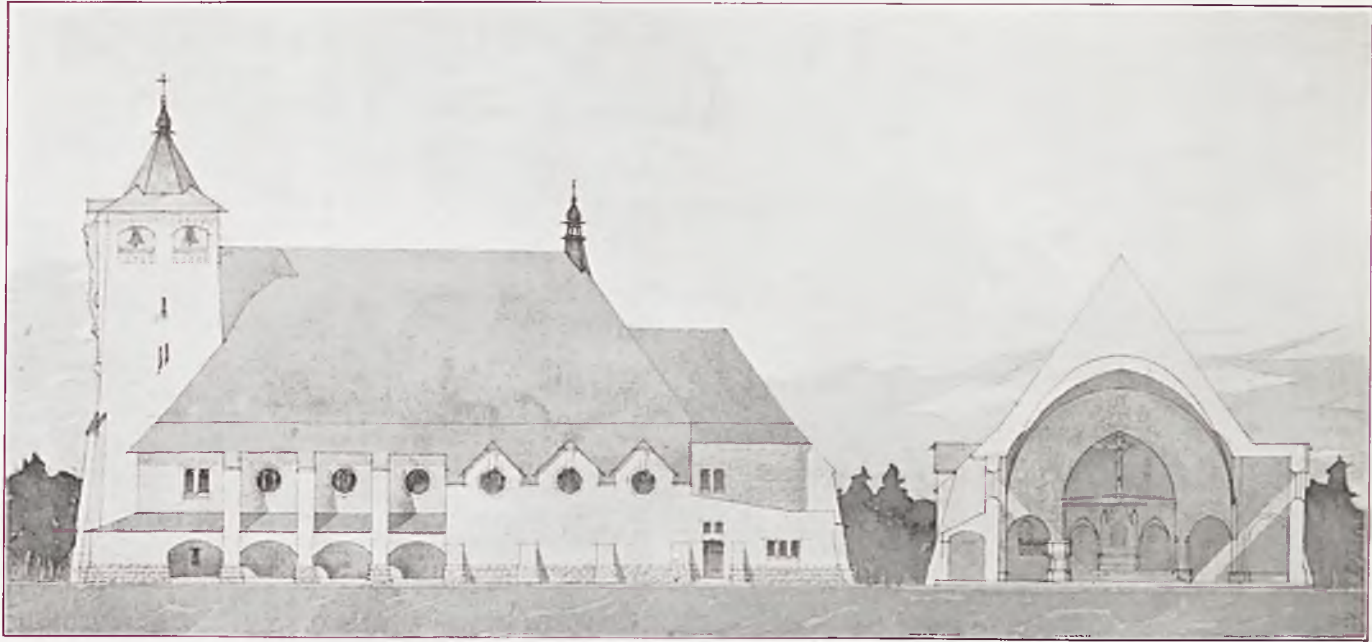

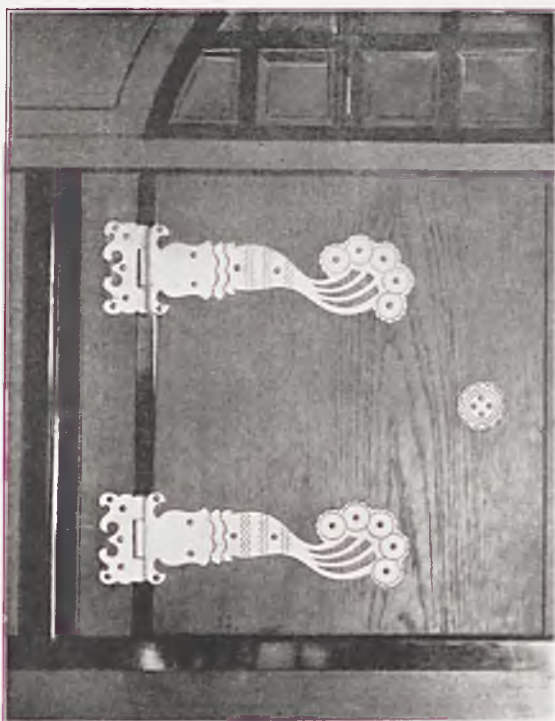
FRANCISZEK LILPOP I KAROL JANKOWSKI, ARCHITEKCI, WARSZAWA. PROJEKT KOŚCIOLA. ODMIANA PROJEKTU „NA WSI”, GODŁO „ECHO”. SZKIC PERSPEKTYWICZNY I STRONA POLUDNIOWA. SKALA 1:400.

FRANCISZEK POLKOWSKI, ARCHITEKT, WARSZAWA. PROJEKT KOŚCIOŁA. GODŁO „PODCIEŃ”. Z KONKURSU OGŁOSZONEGO PRZEZ P. JANA KLENIEWSKIEGO ZA POŚREDN. KOŁA ARCHITEKTÓW W WARSZAWIE NA PROJEKT KOŚCIOŁA PRZY CUKROWNI ZAGŁOBA W GUB. LUBELSKIEJ.

FR. POLKOWSKI, ARCHITEKT, WARSZAWA. DO PROJEKTU KOŚCIOŁA, GODŁO „PODCIEŃ”. BOK, PRZEKRÓJ, WIDOK OD ZACHODU, PLAN. SKALA 1:400.

JÓZEF CZEKIERSKI, ZYGMUNT TROJANOWSKI I TADEUSZ ZIELIŃSKI, SŁUCHACZE POLITECHNIKI, LWÓW. PROJEKT KOŚCIOŁA. SZKIC PERSPEKTYWICZNY. GODŁO „FRASOBLIWY”. PRACA NADEŚLANA NA KONKURS, OGŁOSZONY PRZEZ P. JANA KLENIEWSKIEGO ZA POŚREDNICTWEM KOŁA ARCHITEKTÓW W WARSZAWIE NA PROJEKT KOŚCIOŁA PRZY CUKROWNI ZAGŁOBA W GUB. LUBELSKIEJ.— EDWARD TROJANOWSKI. OKUCIA Z KREDENSU W SALI RESTAURACYJNEJ „STAREGO TEATRU” W KRAKOWIE WYKONANO W PRACOWNI K. UZNAŃSKIEGO W KRAKOWIE.

★ ★ ★

Publikując szereg projektów kościółków wiejskich, które z całego materiału konkursowego wyróżniają się jako najbardziej poważne i artystyczne próby wytworzenia swojskiego typu budowli kościelnych, zaznaczamy, że pomimo dwóch nagród i kilkunastu odznaczeń, które przyznane zostały innym pracom konkursowym, te właśnie ani nagród ani odznaczeń nie otrzymały.

SOMMAIRE.

	Page.
1. Joseph Mehoffer, Cracovie. Projet de décoration. Cathédrale de Plock	3
2. Stanislas Wyspiański, Cracovie. Décoration et arrangement de la salle d'exposition de la société »Sztuka« en 1904 à Cracovie	4
3. Stanislas Wyspiański, Cracovie. Sièges à l'exposition de la société »Sztuka« en 1904 à Cracovie	5
4. Charles Tichy, Varsovie. Etagère exécutée à Kalwarya, près de Cracovie	6
5, 6. Louis du Puget Puszet, Paris. Buffet et glacière, exécutés à Cracovie	7
7, 8. Edouard Trojanowski, Varsovie. Bibliothèque et salle à manger, exécutées à Cracovie	8
9. Casimir Brzozowski, Zakopane. Tissus, exécutés à Czernichow, près de Cracovie. Jean Szczepkowski, Cracovie. Vases	9
10. Charles Tichy, Varsovie. Tissu, exécuté à Czernichow, près de Cracovie	10
11. Louis Wojtyczko, Cracovie. Salle à manger du restaurant de l'ancien théâtre à Cracovie	11
12. Louis Wojtyczko. Cracovie. Armoire faisant couvercle de calorifère. Restaurant de l'ancien théâtre à Cracovie	12
13, 14. Edouard Trojanowski, Varsovie. Salle à manger du restaurant de l'ancien théâtre à Cracovie	13—14
15. Joseph Czajkowski, Cracovie. Buffet et décoration murale. Restaurant de l'ancien théâtre à Cracovie	15
16, 17. Joseph Czajkowski, Cracovie. Armoire et fauteuil. Restaurant de l'ancien théâtre à Cracovie	16
18. Joseph Czajkowski, Cracovie. Cabinet particulier du restaurant de l'ancien théâtre à Cracovie	17
19. Eugène Dąbrowa, Cracovie. Cabinet particulier du restaurant de l'ancien théâtre à Cracovie	18
20—22. Eugène Dąbrowa. Tissus et fauteuil. Restaurant de l'ancien théâtre à Cracovie .	19
23—26. Louis Wojtyczko, Cracovie. 1, 2. Edouard Trojanowski, Varsovie. 3, 4. Meubles du restaurant de l'ancien théâtre à Cracovie: chaises et fauteuils	20
27, 28. Stanislas Witkiewicz, Zakopane. Maison de campagne	21
29—32. Stanislas Noakowski, Moscou. Projets de maisons de campagne	22—23
33—38. François Lilpop et Charles Jankowski, Varsovie. Projet d'une église de campagne	24—27
39—42. François Polkowski, Varsovie. Projet d'une église de campagne	28—29
43—44. Joseph Czekierski, Sigismond Trojanowski et Thadée Zieliński, Léopol. Projet d'une église de campagne. — Edouard Trojanowski. Ferrures	30

TOUS DROITS RÉSERVÉS.

OKŁADKĘ UŁOŻYŁ JAN BUKOWSKI. WSTĘP NAPISAŁ JERZY WARCHAŁOWSKI.

AUTOTYPIE PODŁUG FOTOGRAFII WYKONAŁY ZAKŁADY: TADEUSZA JABŁOŃSKIEGO W KRAKOWIE (WSZYSTKIE CZARNE I JEDNĄ BARWNĄ: KILIMEK, NA STRONIE 10) I WIERZBICKIEGO W WARSZAWIE (PROJEKTY DWORÓW, NA STR. 22—23).

KLISZE TRÓJBARWNE (»PŁOCK«, STR. 3) WYKONAŁ ZAKŁAD HUSNIKA W PRADZE.

ODBITO W DRUKARNI W. L. ANCZYCA I S-KI W KRAKOWIE.

NAKŁADEM TOWARZYSTWA »POLSKA SZTUKA STOSOWANA« W KRAKOWIE (UL. WOLSKA 14).

WSZELKIE PRAWA REPRODUKCYI ZASTRZEŻONE.

